

(Przymować) Przymować *f o r m y: praes. ind. 1. sg. przymuję* 1398 *RtKon* nr 54;
~ *praet. 1. sg. m. -m przymował* 1397 *RtKon* nr 29.

Z n a c z e n i a: 1. przymować *jakieś* prawo ‘*zgadzać się na procedowanie według porządku danego prawa, concedere, ut aliquid iure procedatur*’: Yakom v Miroshka ne przymował nemeczskego prawa na kmecha anim go prosno puscil 1397 *RtKon* nr 29.

2. (w *formule roty sądowej, in forma iuramenti*) przymować na swą prawdę i człowiectwo ‘*powoływać się na swą prawdomówność, veracitatem suam testari*’: Y tho przymuiø <n>a swø prawdø y *sclowecztwo, czo Szirska vszonla *phenuczi v mne, cu tim ma Kathusa tako dobre p<r>awo 1398 *RtKon* nr 54.